

Harangszó

Krisztusban Kedves Testvéreim!

Vinzenz Brendler pirnai plébános prédikációja

A nagy szó, amellyel a mai mindhárom olvasmányban találkozunk, a bizalom. Nekünk, embereknek az élethez nem csak ételre, italra, tetőre a fejünk fölé és a szükséges aprópénzre van szükségünk, hanem a bizalomra is. Ha az ember bizalomra talál a másik emberben, Istenben és önmagában, akkor szilárdan áll a földön, ahol minden vihar nem fújja el. Az ember a bizalom nélkül olyan, mint egy levél a szélben. A mai vasárnap olvasmányai arról szólnak, hogy van egy bizalom, ami minden emberi bizalom alapja: bizalom Istenben.

Az ószövetségben Ábrahám bízik Isten igazságosságában. Isten nem fukar és számítható, mint mi emberek. A végén csak egyetlen igaz lesz, akiért Isten megadja az ő kegyelmét. Az egyetlen igazban már előre Jézust láthatjuk, aki a halálban teljesen Istenre, az Atyára bízta magát.

Hálát adok, Uram

*Hálát adok, Uram, hálát adhatok,
hogy megértem ismét ezt az új napot,
amikor egész nap veled lehetek,
és segítségeddel sok jót tehetek.*

*Az Úr napján, Uram, téged áldalak,
ma csak hozzád szólnak dicsérő szavak,
mert a te jóságod végtelenül nagy,
aki mindenkinek égi Atyja vagy.*

*Az elmúlt héten mindig velem voltál,
az emberekhez ajkam által szóltál,
miközben én is bízva szóltam hozzád,*

*minden emberben lássam a te orcád,
az új héten is ezt szeretném tenni –
Istennek, embernek tetszésére lenni.*

2023. november 12. vasárnap

B. L.

Vinzenz Brendler atya ajándéka (monstrancia)

Az apostolok érzik, hogy Jézus Istenbe vetett bizalma lényegében az imádság által valósul meg, ezért kéri: „Uram, taníts meg minket is imádkozni.” Jézus azzal bátorít minket, hogy az imádság által teljesen bízunk Istenben. Jézus azt is tudja, hogy nem minden kérésünk teljesül automatikusan. De érdemes és szükséges is, hogy minden ügyünkkel Istenhez forduljunk.

Jézus maga is azzal az alapvető bizalommal élt, hogy Isten kezében vagyunk és Ő tud rólunk. Még a sötét órákban is és a csalódások idején is bízhatunk ebben, és ebből meríthetünk erőt és reményt. Jézus mindig ezzel a szoros kapcsolattal fordul Istenhez, az ő Atyájához, amikor azt mondja: „Nem tudjátok, hogy

Folytatás a 2. oldalon

Atyám dolgaiban kell lennem?” (Lk. 2, 49), vagy amikor a bűnösök bocsánatát Isten irgalmára és kegyelmére hivatkozva hirdeti. Az ő utolsó szavai olyanok, mint a horgony, amelyhez ragaszkodik.

Honnan van Jézusban ez az ösbizalom? Egyszerűen veleszületett tulajdonság, mert ő az Isten Fia? Isten Fiának természetes adottságai közé tartozik? Ha azonban komolyan vesszük hitünket, amely szerint Jézus nem csak Igaz Isten, hanem igaz ember is, akkor Jézussal kapcsolatban is, akárcsak velünk, nagyon fontos emberi tényező játszanak szerepet.

Jézus nem csak azért tudott imádkozni, mert ő Isten Fia volt, hanem azért, mert ő ezt otthon Máriával és Józseffel átélte. A szülők a gyermekek számára az első imaiskola és hitélmény. Nem az a döntő, amit a szülők a gyermekeknek tanítanak, hanem milyen példát mutatnak. Így alakul ki az, amit később „ösbizalomnak” nevezünk. Amit Jézus felnőtt korában tanít és hirdet, azt korábban már otthon megtapasztalta és átélte.

Amit Isten a szívükre helyez, azt később ápolni, gondozni és támogatni kell. Szüleink nélkül nem lennénk azok, akik ma vagyunk. Nekik köszönhetjük életünk első tapasztalatait a szeretetről és a biztonságról. A szülők szeretetéből megtanultuk, hogy elfogadjuk ön-

magunkat és bizalmat találunk az életben. Szüleinkben tulajdonképpen Isten Igéjét ismerhettük meg. Ők voltak, mondhatjuk, az első szentség számunkra.

Aki ezt az évek távlatából így láthatja és mondhatja, az megérti, hogy mindez nem magától értetődő. Hány gyereknek rosszabb sorsa van, ha nehezebb családi körülmények között nőnek fel.

Ahogy a szülők alakítanak minket, a nagyszülőknek is fontos szerepük van. Jézus nagyszüleinek neve nem maradt fenn a Bibliában. A hagyomány Szent Anna és Szent Joachim nevét adta nekik. Az ő emléknapijuk tegnap volt.

Ma is láthatjuk a nagyszülők fontos szerepét. Pótolhatatlanok. Ahogyan a mindennapi életben példájuk révén a szeretetet, a biztonságot és a hitet továbbadják, az fontos táptalaj a gyermekek és unokák számára. Ma a nagyszülők és idősek világnapján különösen köszönetet mondunk ezért az életvitelért és hitvallásért.

Isten szeretete irántunk, emberek iránt, nem elméleti vagy elvont, az több, mint egy vágyálom, hanem a szülők és nagyszülők szeretetében találkozunk vele.

Ezt csak este a tófalvi búcsúünnepen:

(Így akarjuk ma köszönteni itt, Tófalván, a templom védőszentjét, Szent Annát, és kérjük, legyen közbenjárónk kicsiny közösségünkért a mennyei Atyánál.) Ámen

Jézus imádandó Arca

Lángolt a szava

– Mindszenty emlékezete –

*Csodáltam nagyon a harcos főpásztort,
aki felemelte mindig a szavát,
míg kortársainak irányt mutatott:
szeressék a földi s az égi hazát.*

*A lelke tűz volt és lángolt a szava,
így szolgálta híven igaz Istenét,
nem fogadta be az akkori haza,
mivel sokkolta a próféta-beszéd.*

*Igazember volt, Krisztus útját járta,
s mert nem hallgatott, az üldözés várta,
nem törött meg úgysem, izzott a hite,*

*hisz az Úrnak dobbant mindenkor szíve,
és aggódott mélyen a magyarokért,
noha elüldözték, mégis visszatért.*

Salomvár, 2025. augusztus 8.

B. L.

Amikor a Kármelita rendben beöltözik egy jelölt, a szent ruhával együtt szerzetesi nevet és misztériumot is kap. Mi az a misztérium? A misztérium az, amiről el van nevezve a szerzetes, és amelyet az Úr bízott az ő hivatására, annak kibontakoztatására, egész élete folyamán. Lehet, hogy választja, lehet, hogy az előljárótól kapja, de végső soron az Úrtól jön, az Ő ajándéka, mintegy talentum, amelyet életében megtapasztal, és amely saját személyét alakítja, hogy egyre inkább felragyogjon benne Jézus Krisztus kegyelme.

Lisieux-i Kis Szent Terézt többnyire csak a Gyermek Jézusról nevezett Szent Teréz néven ismerik. Kevesebben tudják, hogy ő nemcsak a Gyermek Jézusról, hanem a Szent Arcról is el volt nevezve, mégpedig beöltöztetésének idejétől, azaz 1889. január 10-től. Ő voltaképpen a kis utat, a Megtestesülés és a Megváltás misztériumának távlatában hordozta. Mindkét misztériumban benne rejlik a bizalom és ráhagyatkozás, az egyszerűség és a mindent odaadás erénye, a szeretet teljessége. Itt vált az Egyház Szívének Szeretetlángjává.

Jézus Szent Arcának tisztelete ősrégi hagyomány az Anyaszentegyházban. Mind a keleti, mind a nyugati keresztények tisztelik. Ismerősek a keleti ikonok a Ve-

Folytatás a 3. oldalon

ronika-kendővel, amelyen az Úr Szent Arca nyitott szemekkel és szép arccal van ábrázolva. Nyugaton inkább lehunytt szemmel, – de nem kizárólagosan – ábrázolják a Veronika-kendőn az Úr Jézus Szent Arcát, és többnyire elgyötört, sebzett formában.

Egyházunknak több ereklyéje is van, amelyek az Úr Jézus kínszenvedéséhez köthetőek, illetve a hagyomány hozzá kapcsolja, és természetesen a kutatások, – noha még nem sikerült véglegesen igazolni – de egyre inkább megerősítik. Ilyen a Torino-i halotti lepel, amely a legnagyobb valószínűséggel Jézus Krisztus halotti leple, továbbá az Oviedo-i Sudarium, amelyet a keresztre feszített Jézus arcához emeltek, hogy letöröljék a vért, s amelyen arc-forma ugyan nincs, de a vérfoltok alakja megegyezik mind a Torino-i leplen látható arccal, mind a Manoppello-i kendőn látható arc sebhelyeinek formájával. Aztán ott van még a Manoppello-i tengeri selyemből készült fátyol, amelyen a feltámadó, de még a megdicsőülés előtti Krisztus arca látható. Ugyanakkor Rómában a Szent Péter-bazilikában őriznek egy ikont, amelyet a hagyomány Szent Veronikának nevez. Ez a kifejezés nemcsak a Veronika kendőjét jelentette, hanem a Szent Arcot is, amelyet kendőn ábrázoltak. A latin „vera icon”-ból származik, amely valódi, hiteles képet jelent.

Kis Szent Teréz idejében erről a képről készült ábrázolások voltak elterjedve, amelynek terjesztését nagy-

részt Tours nagy apostolának, Léon Papin Dupont-nak köszönhetjük. A kép elterjedését két csoda előzte meg.

Az első csoda 1849. január 6-án történt. A Veronika-kendő nevű ereklye-ikont a Szent Péter-bazilikában tiszteletre helyezték ki. Ekkor történt, hogy három órán át mennyei fényben sugárzott és látható volt rajta az Úr Jézus Szent Arca. Ezt a csodát megelőzte több fontos esemény. Franciaországban az 1830-as forradalommal elindult egy antiklerikális hullám. Európaszerte gúnyolták az Egyházat és a Jó Isten Szent Nevét. 1843-ban XVI. Gergely pápa brévéjében megalapította a káromlások jóvátételére szolgáló testvériséget. Számos engesztelő közösséget alapítottak. Ebben az évben Tours-ban Szent Péterről nevezett Mária kármelita nővér magán-kinyilatkoztatásokat kezdett kapni az Úrtól azzal kapcsolatban, hogyan lehet jóvá tenni a káromlásokat. A Szent Arc tisztelete Mária nővér magán-kinyilatkoztatásai révén is új lendületet vett.

A második csodát, a Léon Papin Dupont szalonjában elhelyezett Szent Arc-képnél történt csodás gyógyulások és megtérések képezték. Ez a kép a római Szent Veronikáról készült másolatok egyike, amelyet Kis Szent Teréz és családja is mélyen tisztelt. 1876. június 29-én hivatalosan megalapították a Szent Arc-Testvériséget Tours-ban, amelyhez tartozott a Lisieux-i is. 1885-ben Louis Martin és lányai, köztük a Kis Teréz is, beléptek a Szent Arc Testvériségbe. Ettől fogva mélyen meghatározta az egész családot a Szent Arc tisztelete, az Úr iránti sérelmek jóvátétele, a vele való együttérzés lelkülete. Kis Szent Teréz édesapja, Louis Martin halálakor, a gyászjelentőjére is a Szent Arc képét tették.

Kis Szent Teréz beöltözésétől fogva viselte a Szent Arc misztériumát. Amikor a novícia mesternő segédje lett, 1896 augusztus 6-án felajánlotta magát és 3 novíciáját a Szent Arcnak. 1897-ben, az ő halálos ágynál is ott függött ez a kép az ágya függönyén. A következő esztendőben készítette Secondo Pia az első fényképet a Torino-i lepelről. 1905-ben pedig Kis Szent Teréz testvére, Genovéva nővér (Céline), aki jó festő-tehetséggel volt megáldva, festményt készített a Szent Arcról a Torino-i lepel alapján. Ez a festménye világszerte elterjedt. 1909-ben ez a festmény a hollandiai Bois-le-Duc-ban elnyerte a nemzetközi vallási művészeti kiállítás nagydíját.

Kis Szent Teréz arra tanít, hogy Krisztus Urunk Szent Arcát szemléljük, engedjük, hogy szívünk legyen az a Veronika-kendő, amelybe az Úr belevésheti Szent Arcának vonásait. Második Veronikává kell válnunk, hogy vigasztaljuk Jézust, akit lesütött szemekkel

Vajon a szívemben

*Jót tesz ez a meleg, tán mindenkinek,
hadd olvadjanak fel a fagyos szívek,
évek folyamán, amelyek befagytak,
s nem olvadtak ki, fagyosak maradtak.*

*Az Északi-sarkon olvad már a jég,
és olvadni kezdett már a Déli-sark,
de a fagyos szívek nem olvadnak még,
bennük a jégkorszak mindörökké tart.*

*Vajon a szívemben van-e szeretet,
szeretem az Urat s az embereket?
Én az én szívemért vagyok felelős,*

*hogy ne legyen fagyos, ne legyen erős,
nyíljon ki benne a szeretetvirág,
és jobbá lesz tőle, hiszem, a világ.*

2025. augusztus 16.

B. L.

láthatunk, de Ő soha nem veszi le rólunk a tekintetét, és egykor a Mennysországból szemtől-szemben gyönyörködhetünk isteni tekintetében. Jézus Szent Arcába kell elrejtőznünk, és hagynunk, hogy Ő alakítson át bennünket szelíddé és alázatossá, olyanná, aki együtt érez vele, aki letörli könnyeit és véres verítékét, amelyet a bűnök sokasága okozott neki. Jézus azzal akarta vigasztalni Kis Szent Terézt, hogy lelkeket ment számára. Ezért vállalta az apró, rejtett és önzetlen áldozatokat, amelyeket csak isteni Jegyese ismer. Olyan szépen fogalmaz az önfelajánló imájában az Irgalmas Szeretetnek: „Csak a te szeretettedért akarok dolgozni, azzal az egyetlen céllal, hogy tetszek neked, hogy vigasztaljam Szent Szívedet azzal, hogy megmentem azokat a lelkeket, akik örökké szeretni fognak téged.” Példája ugyanerre hív mindnyájunkat. Szemlélődése során Kis Teréz Jézus sebzett Arcában látta visszatükröződni édesapja betegségétől megtört arcát. Ezt a lelki

szenvedését az Úr Jézus vigasztalásaként is hordozta. Szívében hordozta azt a csalhatatlan reményt, hogy bár megtört az ő édesapja arca, de a Mennyben visszanyeri szép arcát. És íme, Louis Martint ma, feleségével, Zélie-vel együtt a szentek sorában tiszteljük. Végül Kis Terézt arra emlékeztette a Szent Arc, hogy életét a Feltámadott jelenlétében élje, hiszen egykor szemtől szemben fogjuk látni Őt, akire minden emberi szív mélyen vágyik ott, legbelül.

Jézus Szent Arcát szemlélve, tükrözzük mi is vissza az Ő szép vonásait, amely átragyog sebzettségén keresztül, és e fény által lássuk meg minden megtört lelkű testvérünk tekintetében Megváltónk Isten-emberi Arcát, hogy egykor a mennyei Hazában mind együtt tudjunk örövendeni az Úr tekintetének és egymásnak. Ámen

Az Istenszülő Oltalmáról nevezett

Jozefa-Terézia OCD nővér

Kis Szent Teréz-Kármel, Marosszentgyörgy

Claus-Peter März: Szent Péter élete, munkássága és kora (9)

„Feltámadott” (Mk. 16, 6)

Jézus szenvedése és halála, némi különbséggel mind a négy evangéliumban szerepel. Bonyolultabbnak tűnik a húsvéti esemény előadása. Mind a négy evangélium a húsvéti újrakezdést a saját módján közli, sajátos hangsúlyt fektet arra, az eseményt a saját közösségének feltárja.

A Szent Márk féle evangélium, a legrégebbi a négy kanonikus evangélium közül, megjegyzi röviden és tömören (Mk. 16,1-8): Három asszony – Mária Magdolna, Jakab apostol anyja és Szálomé – a sírhoz megy. Látják, hogy a kő, amely a sír bejáratát elzárta, elhengerítve áll. Amikor belépnek sírba, ott látnak egy fehér ruhába öltözött fiatalembert, mint mennyei küldöttet. A tanúsága érthető, de az asszonyok számára mégis meglepő: „A keresztre feszített názáreti Jézust keresitek? Feltámadt, nincsen itt” (16, 6). A tanú megmutatja a helyet, ahol a holttest feküdt, és megbízza az asszonyokat, hogy tanúskodjanak, és a hírt adják át az apostoloknak, különösen Péternek: „Előttetek megy Galileába, ott láthatjátok őt, ahogy azt megmondta nektek” (16, 7). Az asszonyok elhagyják a sírt. „De nem beszéltek senkinek róla, mert féltek” (16,8). Ez a felvilágosítás az első olvasókban csodálatot váltott ki. Ám az evangélista rá akar ezzel mutatni, hogy Jézus

feltámadása egy olyan esemény, amely az emberi értelem határát felülmúlja és az embereket ezáltal meg is rettentí.

A Máté-féle evangélium átveszi nagyjából Márk szövegét, de azt tovább alakítja, és végül megjegyzi: „Gyorsan otthagyták a sírt, és nagy örömben is siettek, hogy megvigyék a hírt az apostoloknak” (Mt. 28,8). Az evangélista azonban még egy jelenetet hozzáfűz: amikor az asszonyok a sírtól Jeruzsálem felé indultak, megjelent nekik Jézus. Ők leborultak előtte és átkarolták a lábát. Ő azt mondja nekik: „Ne féljetek! Menjetek és mondjátok meg testvéreimnek, menjenek Galileába és ott láthatnak engem” (28, 10). Galileában megmutatkozik a Feltámadott egy látomásban, ahol újabb küldetést kapnak – most már nem csak Izraelhez, hanem az egész világhoz, minden néphez.

A Lukács-féle evangélium is elbeszélését a közönségre vonatkoztatva hozza meg. Itt is az asszonyoknak a mennyei küldött a feltámadásról szóló jó hírt a sírban közli. Csak Péter megy a sírhoz, és elcsodálkozik azon, amit ott lát. Aztán Lukács elbeszél két eseményt, amely lényegileg egy időben történik: egyik történet szerint a két tanítvány Emmauszba indul. Ez egy iro-

dalmi eszköz arra, hogy a Lukács-evangélium olvasói, akik, mint az emmauszi tanítványok, a „tulajdonképeni” húsvéti eseménynél nem voltak jelen, mutatja, hol találják meg az örök húsvétjukat, a Feltámadottat: az Írásban, amely megnyitja Isten ígétét, és a közösségben, a mely Jézus nevében megtöri a kenyeret és megáldja a kelyhet és így megtapasztalja Jézus jelenlétét.

A János-evangélium mindenesetre a tanúskodást az elején kezdi, de annak nagyon lelki formát ad, amely a húsvétról szóló híradás olvasójának lelki közelségbe kell kerülnie a Feltámadottal. Itt is a sírhoz mennek az asszonyok, és azt üresen találják. Azután tűnik fel Péter és a szeretett tanítvány a láthatáron. Róla hangzik el a megállapítás, hogy ő hitt; de ugyanakkor mindkettőre érvényes a következtetés, hogy ők még nem értik az írást s ezért nem érthető az esemény számukra. Az első valóságos húsvéti tanú, aki a feltámadott Urat látja, Mária Magdolna (Magdalai Mária). Neki nyilatkozik meg Jézus, amikor őt nevében szólítja. Azt is mondja neki: „Menj... testvéreimhez és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez” (Jn.20,17). Aztán még más jelenéseket is leír (20, 19-31). Ráadásként (21, 1-25) más húsvéti események olvashatók, a melyek Galileában történtek.

A négy evangéliumnak a húsvéti eseményekről szóló híradása első látásra zavarosnak tűnhet. Mert minden evangélista keresi, hogy a közösségnek, amelynek ír, mondanivalóját közel hozza. Ha közelebbről tekintjük az eseményeket, két dologra kell figyelni: az üres sírra és a Jeruzsálemben és Galileában történt jelenésekre. Abból a megállapításból kell kiindulnunk, hogy a tanítványok Jézus elfogatása után Jeruzsálemből visszatértek Galileába. Ott – is – megjelent nekik a Feltámadott. A szövegek rámutatnak arra, hogy a Feltámadott először Péternek jelent meg és őt a vezető szerepében megerősítette.

Összegzés: Akkor is, ha csak kevés, és nem minden jelentős eseményre vonatkozó leírásunk van, Jézus halála utáni események alapján elindulhatunk abból a feltételezésből, hogy a tizenkettő már azonnal – vagy kicsivel később – elhagyta Jeruzsálemet, lehet néhányan már Jézus elfogatása után, mások csak az elítélés vagy keresztre feszítés után. Mindnyájan csak Jézus halála és feltámadása után vették útjukat Galilea felé, ahol igazán otthon voltak és ezért nagyobb biztonságban érezhették magukat, mint Jeruzsálemben. Itt, Galileában úgy tekintik e keresztre feszítettet, mint Isten dicsőségét és ő úgy mutatkozik számukra, mint aki él az Atyaistenben. Innen indul az új kezdet először Galileában, később pedig Jeruzsálemben.

Ford. Baricz Lajos

Hitem szikla szavalóverseny

Kettős könyvbemutató Marosszentgyörgyön 2025. augusztus 25.

Ismét megtelt a marosszentgyörgyi plébánia tanács-terme augusztus 25-én 18 órakor, ahol kettős könyvbemutatóra került sor. Az est folyamán, Lajos napja lévén, köszöntötték a szerzőt, Baricz Lajost, akinek *Életet adok* – 121 szonett – és *Emészt a buzgalom* – 136 szonett – köteteit Moldovan Irén ismertette a jelenlévőkkel. „Mint a napi kenyér, úgy kell a szonett” – kezdte ismertetőjét, aki ez alkalommal a kötetek borítóján szereplő festmények alkotóinak – Fazakas Irén, Kakasi Irén és Takács Judit – munkáiból nyílt kiállítást is megnyitotta. „Mindhárom alkotó visszatérő vendége a plébánián zajló Szent Lukács festő- és művésztabornak. Van, aki fest, más szövettel, bőrrel, fával is dolgozik. Sokrétű, mint a ma este is, ahol vers, festészet és az ének egymásra talál és kiegészíti egymást.”

Az *Emészt a buzgalom* – 136 szonett –, az *Életet adok* – 121 szonett – 2024. április 30. és július 11 között született verseket foglalja magában, amelyek az élet minden területét megszólaltatják, különös tekintettel a természetfölötti keresésében.

Emészt a buzgalom

– 1 Kir. 19, 11-14 –

*Illés próféta az Urat kereste
fent a Hóreben reggel, délben, este,
mikor aztán végre az Úr elvonult,
meglepődött Illés, szíve elszorult,*

*hisz a szélviharban nem találta meg,
és akkor sem, mikor megrendült a hegy,
s hiába csapott a tűz le az égből,
nem kapott vigaszt, csak az enyhe szélről,*

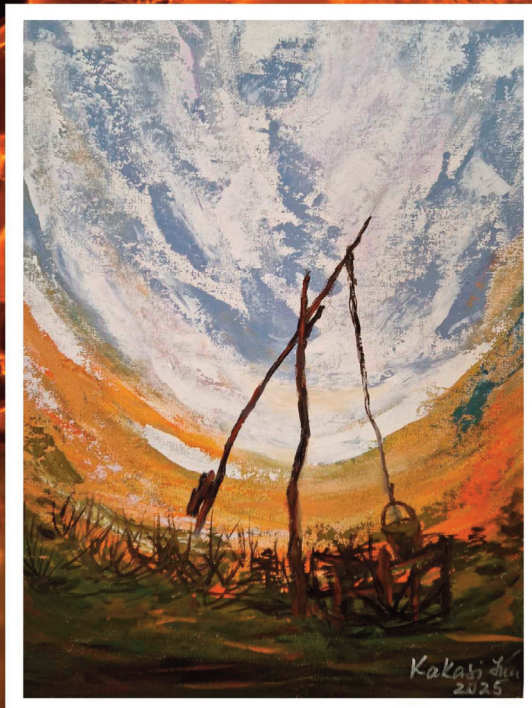
*Aki megkérdezte: „Illés, mit csinálsz,
míg a barlang előtt fedett arccal állsz?”
„Várom az Urat, s emészt a buzgalom*

*Egek Uráért, s gondolkodom azon,
a mindennapokban vajon mit tegyek,
hogy az Úr számára én kedves legyek?”*

2024. június 22.

B. L.

Baricz Lajos

Életet adok

– 121 szonett –

A két kötetből Pataki Ágnes szólaltatott meg ízelítőként néhányat: A legnagyobb kincs, Előre, bátran, Kerestem Istent; Most is útra kelnék, Vándorok vagyunk és Élem életem címűeket. A Kolping Család Gyergyóditró felől és Szeredába két úton kell bemenni éneket adta elő Kacsó Sándor (harmonika) és Székely Szilárd (hegedű) vezetésével, a Szent György egyházközségi kórus Kék szivárvány koszorúzza az eget és Erdő, erdő népdalt énekelte Orbán Balázs és Vass Lajos citerakiséretével, a Soli Deo Glora községi vegyeskar Egy titkos akkord, és Boldogasszony (Szarka Tamás műve), mindkét kórust Simon Kinga kántornő vezette, Szántó Árpád pedig megzenésített verseket szólaltatott meg: Nem könnyű szeretni, Szabadságra menni.

Az est folyamán szót kapott még Gheorghe Ilarie Opriș és Corina Ceașescu.

Folytatás a 7. oldalon

A rendezvény végén a szerző dedikált, majd a résztvevők asztalhoz telepedtek és elfogyasztották a Szántó Edit készítette babgulyást. Vacsora közben a zenészek népdalokat játszottak.

(szentgyörgyi)

Örök nagy titok

– Életet adok kötetem bemutatójára –

Örök nagy titok, mondhatom, az élet,
amit most mondok, semmi új nincs abban,
de szinte csoda, hogy még mindig élek,
– az évek alatt párszor visszakaptam.

A világ valaha megvolt nélkülem,
aztán a színen én is megjelentem,
és merem remélni, gazdagabb velem,
mivel valamit én is hozzátettem.

Egyszer, mint mindenki, én is elmegyek,
nem voltam korábban, később sem leszek,
akármit is tettem, mindent itt hagyok,

de mert hittel éltem, életet kapok;
a testem a földbe, lelkem égbe tér;
néhány versem, hiszem (talán) elkísér.

2025. augusztus 23.

B. L.

Baricz Lajos

Emészt a buzgalom

– 136 szonett –

Gödemesterházi Jézus Szent Szíve búcsú után

Pap elvtárs (Hogy mik vannak!)

Visszaemlékszem arra az időre, amikor mindenki „elvtárs” volt. Érdekes módon, valamiként ebből a megszólításból a papok kimaradtak. Véletlenül se hallottam olyan megszólítást: – Pap elvtárs (ha történetesen valakit nem Pappnak hívtak).

Gyorsan telt az idő, már több, mint huszonöt éve itt voltam Marosszentgyörgyön, amikor az egyik drága testvérem, aki a Cinege domb alján, a nyugati oldalán lakik népes családban, egy alkalommal szembejött velem, egylovas szekerekkel, és már távolról köszöntött:

– Jó napot kívánok, pap elvtárs, kezsit csókolom. Hogy tetszik lenni?

Kissé meglepett köszöntése, mert nem voltam hozzászokva az efféle megszólításhoz, pedig az évek alatt sokféleképpen szóltak már hozzám, de barátságosan válaszoltam:

– Isten áldjon! Köszönöm, hála Istennek jól vagyok. Ezt kívánom én is neked, csalárodnak és lovadnak is.

Láttam, nagyon boldog volt találkozásunktól.

Aztán eltelt pár hónap, ismét találkoztunk. Most már ismerősként szólt hozzám, mert már egyszer „jól elbeszélgettünk”.

– Jó napot, pap elvtárs, ismét találkozunk. Milyen jól néz ki a kalapja – szólt ismét vidáman, közben megemeltette kopott kalapját.

– Adjon Isten neked is. Milyen délceg lovad van. Olyan sebes, mint a villám.

– Akármilyen lovat nem is tartok. Minden szállításra alkalmas. De látná meg a szomszédom gebéit. Be se azokat fognám a szekerembe. Szeretem a lovamat, majdnem úgy, mint az asszonyt s a purdéinkat.

A békesség ura

*Világunknak most csend és béke kéne,
hogy elhallgassanak mind a fegyverek,
a háborúnak lenne egyszer vége,
élhessenek békén már az emberek.*

*Karácsony éjszakán békét hirdettek
a pásztoroknak az égi angyalok,
akik azonnal Betlehembe mentek,
mert szegények voltak, ezért hát gyalog.*

*A békesség ura a világba jött,
és itt élt közöttünk, emberek között,
ki az ő békéjét testálta reánk,*

*hogy nyugodt lehessen életünk, a mánk;
fogadjuk hát be s éljünk együtt véle,
és legyen végre a világon béke.*

2025. augusztus 27.

B. L.

Hírös Kecskeméten

*Elgondoltam én éppen a múlt héten,
mivel a hetet magyar-honban töltöm,
megállok itt is, a Magyar Alföldön,
annak közepén, hírös Kecskeméten,*

*ahol valaha én is esküt tettem:
„Magyarországot hazámnak tekintem!”
Az igaz esküt megáldotta Isten –
azóta magyar állampolgár lettem.*

*Annyi barátom van, s annyi ismerős,
lelki kötődésem hozzájuk erős,
ha erre visz utam, meglátogatom,*

*ritkán járok erre, jó, ha láthatom;
befogad minket a Cifrapalota,
amit nem feledek el talán soha.*

2025. július 17.

A Mississipp-i Autómosónál várakozva

B. L.

És tovább mentünk.

Én meg azon gondolkodtam, milyen kitüntetés számomra, hogy másodszor is pap elvtársnak szólított.

Aztán sok ideig nem láttam. Egyik kórházi kezelése után (mert volt az bőven), ismét találkoztunk. Az igazság, hogy én is legtöbbször autóval járok, így nem igen találkozhatunk.

Már messziről meglátott. Megállította a lovát, leszállt a szekéréről, levette a kalapját és elem lépett és megfogta kezemet, hogy megcsókolja (mit nem engedtem, hanem ahelyett magamhoz öleltem). Közben mondta:

– Jó napot kívánok, pap elvtárs, nagyon örülök, hogy láthatom. Az utóbbi napokban sok rossz hírt hallottam magáról. Már-már aggódtam magért. Képzeld el, még imádkoztam is, hogy meggyógyuljon.

Láttam rajta, igazán örül. Olyan őszintén mondta, amit gondolt, hogy nem kételkedhettem benne. Tény, jólesett kedvessége. Már egyáltalán nem zavart, hogy pap elvtársnak szólított.

Am azért meghánytam-vetettem magamban a dolgot. Valami olyasmi jutott eszembe, amelyet Jézus mondott a kafarnaumi századosnak, amikor az találkozott vele: Ekkora hitet nem találtam Izraelben.

És gondolatomat megosztottam nagyapámmal, aki a szokásos nyugalommal hallgatta végig, majd elmosolyodott, huncutkásan rám tekintett, megpördörte bajszát és csak ennyit mondott:

– Nahát! Hogy mik vannak!

B. L.

REMÉNY ZARÁNDOKAI

A Soli Deo Gloria ökumenikus vegyes-kar ez év szeptember 5 és 8 között az örök városba, Rómába zárandokolt. Bár a készülődésre és szervezésre nem sok idő volt, mivel a zárandoklat ötlete csak az év elején született, a jászberényi Lantos család és a Római Magyar Akadémia igazgatójának, dr. Lantos Krisztinának a kezdeményezésére, Isten kegyelméből sikeres, szép, élményekben gazdag utazást tudhatunk magunk mögött.

Szállásunk a Szent István házban volt, ez a ház Szent István király római öröksége, a külföldön élő magyarok segítségével épült, ahol a magyar zárandokok külön kedvezményt kapnak. Kápolnája Prekop Péter munkáival díszített, ott volt lehetőségünk minden reggel szentmisén részt venni.

Szombaton a reggeli szentmise után elindultunk Rómát felfedezni. Első utunk a Szent Péter térre vezetett. Mivel vasárnap Boldog Carlo Acutis és Boldog Pier Giorgio Frassati szentté avatási ünnepe volt, már szombaton nagy tömeg volt a téren. Alkalmunk volt XIV. Leo pápa közelségébe kerülni, aki a téren megjelenő tömeget üdvözölte. Még fel sem ocsúdtunk ebből a nagy élményből, maradtunk volna még szívesen a téren, de sietnünk kellett mert a Vatikáni Múzeumba időre volt belépésünk. Kis viszontagság után sikerült bejutni a múzeumba, ahol Raffaello jeles freskóin túl a Konklávé helyszínét a Michelangelo képeitől díszes sixtusi kápolnát is felkerestük. Rövid pihenő

Rómában járok

*Második napja én Rómában járok,
még nem is tudom, tőle én mit várok,
hisz szent ez a város, nagyon jól tudom,
elindultam én is ezen az úton.*

*Nem akarok én nagydolgokat tenni,
csak minden percben rendes ember lenni,
aki az Urat mindenben keresi,
és mély alázattal szolgál is neki.*

*Hiszem, hogy én itt is megtalálom őt,
embertársaimban mindenekelőtt,
kik a szentévből elzarándokolnak,*

*és hiszik, hogy ettől jobbá lesz a holnap;
Rómában a kő is Istenről beszél –
szent lesz, aki mindig szeretetben él.*

Róma, Szent István-ház, 103. szoba,
2025. szeptember 6.

B. L.

Mind elköltözött

*A nyár napjai, de hamar elteltek,
hűvösekké váltak már az éjszakák,
a darvak, gólyák immár útra keltek,
és meglátogatják a meleg hazát.*

*Ilyenkor gyakran gondolok én rájuk,
milyen változatos az ő életük.
Mit gondolhatnak, melyik a hazájuk?
Én vándorlásukban ott vagyok velük.*

*Oda-visszautat ők jól ismerik,
s mivel itt születtetek a kicsinyeik,
és itt élték át szép gyermekkoruk,*

*ezért jönnek vissza, itt van otthonuk;
a sok vándormadár mind elköltözött,
hisz válogathat a két haza között.*

2025. augusztus 28.

B. L.

után folytattuk utunkat a Szent Péter Bazilikához, ami ma a világ második legnagyobb keresztény temploma. Mivel 2025 jubileumi Szent év, az egyház életében különleges, amelyet 25 évente ünnepelek, Szent Kapukat nyitottak meg. A kapuk az üdvösségre vezető utat jelképezik, amelyet Jézus nyitott meg az emberek számára. Bár a bazilikában nagy tömeg volt nekünk is sikerült átmenni a Szent kapun, utána megtekintettük a bazilikát teljes pompájában. Nagy megilletődéssel álltunk a főoltár előtt, ami Szent Péter sírja fölött áll, megtekintettük Michelangelo híres Piétáját és még számtalan műalkotást.

Visszatérve a térre még egyszer megnéztük a csodálatos szökőkutakat, a mozdulatlanul álló svájci gárdistákat, majd visszatértünk szállásunkra. Vasárnap ismét tartalmas napunk volt. Szentmise után elindultunk újra. A páratlan szépségű Trevi Kút meglátogatása után a Spanyol Lépcső következett, ami Róma monumentális díszlépcsője, tetején magaslik a Santa Trinita de Monti templom, oda is betértünk.

További utunk a Santa Maria Maggiore bazilikába vezetett, ez a legnagyobb Máriának szentelt katolikus templom Rómában, egyike a négy pápai bazilikának, számos csodatevő Mária ikont rejt. Itt is áthaladtunk a Szent Kapun, majd megtekintettük az idén elhunyt Ferencz pápa sírját is. Habár a távolságok nagyok és

Folytatás a 10. oldalon

csapatunk is már kifáradt nem csüggedtünk, igyekeztünk jókedvbe megmaradni. A menetelés közben még magyar népdalokat is énekeltünk, a járókelők csodálkozására. Rövid pihenő után ismét nyakunkba vettük a várost megnéztük a Piazza Navonat, a Victor Ema-

nuel emlékművet, a Pantheont és a Forum Romanat. Napunkat buszos városnézéssel fejeztük be, immár magasból megtekintve sok történelmi építményt.

Harmadik nap is igyekeztünk kihasználni az időt, hisz valójában ez volt a legfontosabb nap számunkra, amikor kórusunk felléphetett. A Santa Francisca Romana bazilikában, ami Erdő Péter bíboros címtemploma, ft.Baricz Lajos a Kisasszony nap alkalmából szentmisét mutatott be, ahol kórusunk szolgált.

Nagy lelkesedéssel készültünk erre a napra és nagyon nagy lelki feltöltődést jelentett közösségünknek egy ilyen gyönyörű római templomban énekelni.

Hála érte minden közreműködőnek!

Még maradt egy kis időnk és megnéztük a Colosseumot majd a Laterani Keresztelő Szent János főszékesegyházba mentünk, ahol ismét áthaladtunk a Szent Kapun, ami a katolikus egyházban a kegyelem és a megbocsájtás szimbóluma.

A szervezésben mindenki tehetségéhez mérten kivette a részét, ezzel is bizonyítva a közösség megtartó erejét, jó volt együtt énekelni, imádkozni, felfedezni a szépséges Rómát.

Hisszük, hogy zarándoklatunk még jobban összekovácsolt minket és újabb lendületet adott arra, hogy együtt még sokáig zenghessük a Soli Deo Gloriat!

2025.szept.16

Osváth Maria

Vinzenz a jeddi hívekkel

Zarándoklat legyen

*Szeretnék én is végre útra kelni,
és önmagamtól Istenemhez menni,
majd Istenemnél kegyelemre lelni,
minden dolgomat szeretettel tenni.*

*Hiszem, mindenhol jelen van az Isten,
megtalálom őt magamban és másban,
ő az egyetlen elérhető kincsem,
rátalállok a csendes elmúlásban.*

*De nemcsak akkor szeretném elérni,
szeretnék már most, s mindig vele élni,
hogy így töltekezzem mindenkor vele,*

*s szeretettel legyen a szívem tele,
zarándoklat legyen egész életem,
hiszem, megadja ezt Istenem nekem.*

2025. július 26.

B. L.

Tüzes Lélek, jöjj

1 A	2 Z	3 É	4 L	5 E	6 T	7 E	8 Z	9 É	10 R
	9 I	R	A	T		10 R	O	N	T
11 Á	T	A	D		12 U	I		13 E	V
14 L	A		15 A	16 D	N		17 R	K	Á
D		18 F		19 R	O	K	A		R
20 O	21 B	R	22 A		U		23 K	24 N	U
25 T	R	A	B	A	N	26 T		27 O	N
T		28 N	A		29 U	S	30 A		K
31 T	32 Á	C		33 E	M		34 D	35 Ú	R
36 Ü	V	Í	37 T	Ö		38 S	O	K	Á
Z	E	S	L	É	L	E	K		D

Hányszor járta át

A Fájdalmas Szűzanya ünnepére

„Hányszor járta át a fájdalom töre,
ahogy azt Simeon megmondta neki,
Fájdalmas Anya lett...” **B. L.**

Vízszintes: 1. Az idézet folytatásának első része. 9. Angol határozószó (közel). 10. Királybelső! 11. Talál. 12. A jubileumi szentév jelmondata. 13. Ismételt tagadás. 14. Ébred. 15. Gallium. 16. Ajándékoz. 18. Juttat. 19. Igeköthő. 20. Esővízcsatorna. 22. Vonalzófajta. 23. Le. 24. Vissza: ... Bence, Nyirő József. 25. Carlo ..., az internet védőszentje. 28. Név egyneműi. 30. Hét vezér egyike. 31. Begyűjtöd. 33. Végtelen Artúr! 35. Személyed. 37. Magánhangzók. 39. Kilogramm.

Függőleges: 2. Kel. 3. Fal. 4. Város Belgiumban, Vallónia régiójában. 5. Női név. 6. Angol srác. 7. Igeköthő. 8. Kandikál. **12.** Az idézet folytatásának második része. 17. Ám. 19. Élet. 20. Kiejtett mássalhangzó. 21. Kettős betű. 22. Küzdelem. 23. Értékes bor. 26. Kalcium. 27. Égi Atya. 29. Szinte vekker! 32. Nótát. 34. Egykoron. 36. Kiejtett mássalhangzó. 38. Ellentétes kötőszó.

Simon Kinga

1 T	2	3	Y	4	5	6	B	7	8	Ő
	9			10				11		
12							↓		13	
14				15			16	17		A
18			19			20			21	
R		22			23				24	
25	26			27			28	29		R
30				31					32	
Á		33	34				⇒			
35	36		37			38		39		
Ő		E			E		V			I

HÍREK • HÍREK • HÍREK

JÚNIUS

- 18-án 7 órától elhunyt Zajacz Lajos kecskeméti barátunkért volt a szentmise
- 22-én plébánosunk a Jubilate énekekkel a gödemesterházi Jézus Szent Szíve búcsún szolgált
- 29-én 25, 50 és 50+ házassági hálaadás

JÚLIUS

- 21 – 27 MaKiTa tábor, 26-án 2 autóbusszal zárandokoltunk Gyulafehérvárra (MaKiTa tábor gyerekei, Soli Deo Gloria vegyeskar, Marosszéki Harmónia férfikar, Szent György egyházközségi kórus). Velünk tartott Vinzenz Brendler pirnai, Kovács Péter székelyszentkirályi plébános a fanciesli gyerekeivel, Szakál Klára (Kecskemét) Tercsi Borival (Izsákról), a tábor örökös vezetői.

TEMETÉS

Berki Attila (Csejd)
Moszkvicsov Bakó Erzsébet
Fülöp Sándor ref. (Csejd)
Nagy Barabás Magdolna
Elzesser Ádám
(Marosvásárhely)
Berki Ferenc
Negrut Otto Lóránt
Buzsa Ilona
Novák Mária
Simon József Agárd
Máthé Ferenc
Ferenczi Dénes
Movila Fodor Rozália
(Marosvásárhely)
Hanzi Bálint

- 27-én a tófalvi Szent Anna búcsún Vinzenz atya prédikált (a 10 órás misén is). A szentmise után székelly zászlót avattunk a templom udvarán.
- Vinzenz atya Monstranciát ajándékozott egyházközségünknek.

AUGUSZTUS

- 4 – 8 között magyarországi turnéra indult Baricz Lajos, ahol Áldd meg, Isten címmel tartott verses-zenés író-olvasó találkozót. A körútra elkísérte Simon Kinga és kísérete, aki általa megzenésített verseket, néptánccokat adnak elő. A találkozások a következő településeken zajlanak: 4-én 18 órakor Békéscsabán a római katolikus templomban; 5-én 18 órakor

Kecskeméten a Cifra Palota Páva termében; 6-án és 7-én 17 órakor Zalaszentgyörgyön és Salomváron a kultúrotthonban; 8-án Zalaegerszegen 17 órakor a Deák Ferenc könyvtárban.

- 15-én Nagyboldogasszony ünnepén szentmise 19 órától
- 25-én 18 órától Emészt a buzgóság és Életet adok Bariczkönyvbemutató

SZEPTEMBER

- 5 – 8 a Soli Deo Gloria vegyeskar zárandoklata Rómában
- 13-án ministránsok zárandoklata Csíksomlyón
- 14-én Szent Kereszt felmagasztalása búcsú a Fürst-telepi kápolnánál, igét hirdetett ft. Péter Artúr főesperes
- 28-án Szent Gellért búcsú Csejden, a szentmisét ft. Dr. Bara Zoltán Marosvásárhely Szent Imre plébánia plébánosa, teológiai tanár végzi. A búcsún részt vesznek a Szent Gellért Lovagok is.

OKTÓBERben hétköznapi szentmisék 18 órától kezdődnek, előtte rózsafüzért imádkozunk.

- 4-én Szentírás-olvasási félmaraton
- 11-én, szombaton lesz a Magyar Közösség Napja a plébánia udvarán.

KERESZTELÉS

Guja Dávid Nikolász
Duka István
Magyar Eszter Villó (Jedd)
Smid Zenke Mária
(Lajosmizse)
Bajkó Leonárd Eduárd
Bajkó Károly Nikolász
Bajkó Henrich Benjamin
Dósa Kinga

HÁZASSÉGKÖTÉS

Lobenschus Rudolf
– Takács Kinga
Nacovici Arnold
– Sütő Beáta
Molnár Hunor László –
Szabó Bernadette Beáta

MUNKÁLATOK

A jeddi kápolna, sekrestye ablakainak kicserélése (9 darab) hőszigeteltre.
Az iskolának és a csejdi kápolnának külső festése
A temető kerítése egy részének kicserélése, parkoló bővítése.
A plébánia épülete előtti akna betömése és lebetonozása.

HARANGSZÓ

Kiadja a
marosszentgyörgyi
katolikus egyházközség

A plébánia címe:

Márton Áron utca 24.szám
547530–Marosszentgyörgy
(Sângiorgiu de Mureş –
Romania)

Telefon/fax:

(0265)-318-654
0744-811-688

E-mail:

bariczlajos@gmail.com

A nyomdai előkészítés
Makkai Katalin munkája
Készült a Copyshop műhelyében
ISSN 1453-7818